

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

V Ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Vngulos **Lato** vocavit: q magnos vngues habet ac scabros qñ vngulia similitores q vnguibus.
 Vngulum angulū significat: qd̄ ideo quidā appellatur putant: q̄ sicut in digito vnguis carne: ita in illo gema vel signum aliquod auro clauditur.
 Vngulata vestis ab vngulis: hoc est annulis. Vngulū est ofcoꝝ lingua (vt ait Festus) pulcoꝝ vocabat: vel etiam dici potest ab vnguibus.
 Vnus numeri principiu est. **Quis.** Vnus erat toto nature vultus i orbe: Quē dixere chaos. Aliqñ dicit solus. **Plaut.** Vnus tū domi erā z fores erāt clausē. In qua significatione qñq; gēō iungit. **Pli.** Accipē/ser vnus oim squāmis ad os versis cōtra aquā natā/ do meat. Aliqñ accipit p̄ primo. **Virg.** Cadit z rī/ p̄beus iustissimus vnus: Qui fuit in reueris. Scīdū auctore **Dicō.** ad **Damali.** q vnus est numeri: cum dicim⁹ vnus hō: vnus equus. **Abi** autē alius vel tertius nō pōt iungi: vnus si dicat: non numeri: sed vniuersitatis est nomē: vt si dicam⁹ vnū solem: hic vnus ita dicit: vt alius vel tertius addi non possit. Vnus est em̄ sol multo magis de⁹ cū vnus dicit nō numeri: sed vniuersitatis vocabulo nuncupat. i. qui p̄pterea vndicitur: q̄ alius nō sit.
 Vnus z alter significat duos: sicut alter z tertius **Tacit⁹** Sed z alter z tertius dices p̄tatione coeternū absumit
 Vnicus singularis vt p̄beus est vnica avis. hinc fit aduerbiū vnice singulariter: vt dilect te vnice.
 Vnusquisq; aliquis vnus: vnusquisq; dicitio vniuersalis. Vnusquisq; z vnusquisq; idē significat qd̄ quislibet omni loco: ex omni parte: ex omni regione.
 Vnanimis z vnanimis vtroq; mō dicit. p̄ eo q̄ vni⁹ anti mi ē: z vni⁹ sentētie cū altero: vñ z vnanimē p̄sensum dicimus cū amicōꝝ p̄cordia est: hinc vnanimitas.
 Vnicaulis herba q̄ vnū caule habet: neci ramos spargit
 Vnicolor: penultima correpta vnus coloris.
 Vnicornis generis masculini siue Vnicorn⁹ z vnicor/niū declinari pōt. p̄ aialū qd̄ vnicū in fronte cornu lon gū gerit: qd̄ ad fara limat: z cū ipso p̄forat elephante **Grece** monoceros dicit. **Idoc** aial vt **Alberus** inq̄ est moderate quantitatis: buri coloris: z sisse in duo vngule pedis: in desertis habitans.
 Vnicuba penul. cor. mulier q̄ cū vno tñ viro concūbit.
 Vnicubas seip̄ habuisse inter matronas decus.
 Vnigenitus filius q̄ vnicus est: quasi solus genitus nec fratrem vllum habuit aut sororem.
 Vniculus q̄ z monocul⁹: q̄ vnū tāñ h̄z oculū. **Plau.**
 Vnicocole salus. **Grece** monophthalmos dicit.
 Vniura pe. cor. q̄ vnū distat z vñ conuigen habuit.
 Vniura. **Quia** vniura anna inducit semp̄ z iunās.
 Vniuersus quasi ois ad vnū versus. i. sine aliqua excep/ tione: z in singulari quidē idē est qd̄ totus: vt vniuer/ sus ager: vniuersus exercit⁹. In plurali significat oēs coniunctim Nam si dicimus sibi omnes domicilium constituerūt: intelligitur domiciliū sibi vnū quēq; cō/ stituisse. Si vō dicimus vniuersi sibi domiciliū p̄sti/ tuerūt: significat: oēs simul vnū sibi. p̄ oib⁹ domiciliū fecisse. **Hinc** fit inuuiuersus: qd̄ significat vniuersalr.
 Vniuersale qd̄ ad vniuersos p̄tinet: vniuersalitas gene
 Vniuo cū pe. cor. cuius z nomē cōmune est: (ralitas. z eadē substantie ratio: qd̄ grece synonimū dicit: sicut equiuocū cui⁹ nomē tñ cōmune est: sed substantie di/ uersa rō: z a grecis homonymon appellat: hō z equi vniuo ca sunt: q̄ sub vno aialis noie cōprehēdunt: et eadē est vtriusq; substantia: hō verus z hō pictus eq̄ uoca sunt: q̄ de vtroq; aial p̄dicat: sed substantia eoz diuersa est. **Si** a matic dicit homonyma esse: q̄ voce sed nō significatōe cōueniūt: vt nepos est fili⁹ filij vel luxuriosus. Synonyma q̄ nō voce: sed significatōe cōueniūt: vt cūlis z gladi⁹. **Hic** vniuo co as: penult

ma correpta z vniuoce.
 Vneco fructus arboris similis terrestribus fragis z ar bor: ipsa etiam vneco dicit folio citro similis fructo/ sa: pomū in bonoz est. Ideoq; vneco d̄ q̄ vnū tāñ mandī possit. **Grece** comarū vocat: lapini arbucum.
 Vnio ia iui itū cōiungo: quasi vñū facio: vnde vniit an/ mi qui sunt vnus voluntatis.
 Vnio omis: modo cōcordiā significat. **Aug.** Nā hoc se/ ri posse in tanta animoz vnione quis dubitet: mo do margaritā q̄ in conchis nulli duo reperiant indiscre/ ti inquit **Pli.** Dos ois vnionū est in cādoꝝ: magnū tudine orbe leuore z pondere.
 Vniū populi q̄ mari cronio vicini **Caspiū** accollit quos quidā turcos vocari existimāt sunt hungari.
 Vnq; aduerbiū significat aliquo tēpore: quasi vno quīs tempore: a quo nunq̄.

V Ante O

Voces dicunt ea oia que sonant. Non em̄ sit **otto** **to** **vo** **co**: qd̄ est vco. **Virg.** fractasq; ad litora voces
 Vocula pe. cor. diminut. parua vor. **Lice.** ad **L. Fracē.**
 Quāto molliores sunt et delicatiores in cāru flexio/ nes ac felle vocule q̄ certe z seuerē. Interduz ponit p̄ detractōe. **Idē.** **D.** **Lelio.** Si incurrit hęc nostra laur⁹ nō solū in oculos: s̄ tā etiā in oculos maliuoloz.
 Vocabulū dicit quo res singule nominant.
 Vocalis et hoc vocale qd̄ est sonozum et summe vocis.
Pli. li. viii. Rane quoq; vltra solitū vocales: sicut si/ gna tēpētatis: vñ vocales s̄e dicit: q̄ p̄ se voces sa/ cūret sine bis litteralis vor. p̄ferri nō pōt. **Hinc** se/ miuocales q̄ s̄ dimidiatū vocalis sonū h̄nt. **Scīdū** est q̄ qñ dicitio finit in vocale h̄nt longā s̄ sequeō in cipiat a vocali illa finalis breuis est: vt ilio alco.
 Vocalitas cōsonantia: quā grece euphonia vocant.
 Vocifero significat cū dolore siue indignatōe maiore vocē emitto. Interdū sine effectu vehemētē exclamo
 Voco cas clamo: vt **Loco** oparios. **Hic** vocare appella re. **Lactā.** lib. iii. q̄ si deū naturā vocant: q̄ p̄sertas naturā potius q̄ deū noiare. **Itē** **Annitare:** vñ voca/ tores dicit: sicut quib⁹ inuitādi datū est negociū siue qui p̄ se vocāt ad cōgas. **Pli.** **Annitāt** ad regis cōgā venit: indignatōisq; **Prolemo** ac vocatores suos ostendēt: vt diceret a quo eoz iuitatus esset. **Ille** ar/ repto e foculo carbone extinguit imaginem in pariete delināuit: **Itē** p̄scere seu dēdere. **Iuue.** Bis quingē ta dedit tāñ vocat ille pudicā. **Itē** denūciare. **Virg.** li. j. **geoz.** Tū comit plena pluuia vocat improba vo/ ce. **Hic** cōposita sunt aduoco: auoco: cōuoco in vnū vco: cōgrego. **Lice.** lib. j. **cul.** Qui dissipatos hoies congregauit: z ad societatem vñ conuocauit. **Lice** uoco: vñ dicit q̄ vco: deuoco: euoco: muoco: puoco: puoco: qd̄ est oēs vco: reuoco: retro uoco: z seuoco: que habet penul. correptā.
 Vocito as: pe. cor. frequēt vco. **Plau.** in cap. **Deci** mū vocitatus est post vos vidistis tindaro.
 Vocatiuus casus dicitur est q̄ p̄ cū vocamus.
 Vogifonus siue vigifolus lacus in patuino agro.
 Volo as: ppriū ē alas habētū vt **Volat** ille p̄ aera ma gnū **Remigio** alarū. **Trāsser** etiā ad alta q̄ celeriter currit: vt nauis volat: fama volat: z huiusmodi pro celeriter vadit. **Terz.** Ne frustra illic expectet vola. **Hinc** veluolū mare dicit. **Eius** cōp̄sota sunt aduo/ lo: qd̄ est iurta: vel aliquo volo. **Pli.** li. r. In agrū vo/ lateranum palumbū vis e mari quorānis aduolat.
 Vuolo alio volo circūuolo. **Idē** in codēz. **Hec** vnq; tam longo naues: tang cōtinuo cursu recedūt a ter/ ra vt nō circūuolent eas apodes **Deuolo** deorsum volo: auolo extra vel in alta volo. **Vnde** p̄ translationē **Lice.** **L. Erulo.** Quia altius me euolare voluerit. **Vuolo:** iteryolo: obuolo: p̄trauolo: puolo celeriter

volu: huiusmodi ante volo: pro volo: pcul volo: reuolo
 rursus volo reueroz. Bel. Tbi satis fuerat coruus
 reuolabar in galeam tribuni. Subuolo latenter volo
 Col. lib. ir. Pulli facilius sub matribus pinguescunt:
 si iam firmis priusq̄ subuolēt paucas subtrahas pin
 nas et obreras crura et vno loco quiescant. Supuolo
 et transuolo que habent penultimā coreptā.
 Volto as. frequēter volo. Pl. Sup aquas assidue vo
 litas. Poni et. p. discurro. Li. Qui p forū volitat.
 Volatus us. ipsa volatio et volandi actus.
 Volatile penul. cor. quasi volans: vt anima volatilis:
 et volucres volatilia dicunt: quia volant.
 Volaticus a. um. quod volat et cito trāsit. Aug. lib. v.
 conf. Turpes sunt tales et fornicant abs te amando
 Volatura idē qd volat. Tar. In (volatica ludibria.
 pima volutura cū veniūt moxant dies paucos requi
 escendi causa.
 Volucris pe. cor. omne id quod volat: non solū aues sed
 apes q̄q̄ vespe tabani et reliqua bimōi. Mero. cōtra
 Boui. Quis nostrū leonē: quis viperā: quis volucrē:
 quis ciconiam: quis miluū: quis reptantes in litro: e
 vermiculos vñq̄ comederit.
 Volucer adiectiuū poniē pro celeri. Mar. Et volucrē
 longo porrexit vulnere pardum.
 Volucra genus aialis: qd pterodit teneros pampinos
 Col. lib. ii.
 Volo lis. a volo las. q̄ animū in quo velle est talis sit:
 vt puncto tēporis peruolet quo vult. Hinc volūtas
 et volentia. Composita sunt nolo: malo: et peruolo.
 Voluntas vt Aug. lib. de li. ar. ait. Est qua appetimus
 recte honeste q̄ viuere: et ad summā sapientiā pueni
 re. Hinc volūtariū a. um. qd sit sponte. Aug. Volūta
 riū bellū indicat passiōib. Hinc aduerbiū volūtarie.
 Volentia idē qd volūtas: que qd cū ratione desiderat.
 Salu. Tum volentia plebi pro placencia plebi scri
 ptū: hoc est q̄ plebs velle. Volentia sunt beniuo
 lentia: maliuolentia pro amore et odio: quasi bona et
 mala voluntas. Beniuolus et maliuolus.
 Volones dicitur ferri qui in bello punico cū deessent
 q̄ scriberent. p dūis pugnaturus se polliciti i ciuitate
 recepti sūt: et volones appellati: q̄ hoc sponte volu
 Voluntas est elata s̄ter modū lenitiā opinione (erū
 s̄sentia alicuius boni: vnde quicqd cū delectatiōe aim
 demulcet: voluptas dicitur: qd id maxie velimus. Refer
 turq̄ ad aim et ad corpus: quibus nonnulli insimulant
 solius corporis esse ac turpi. Sed de honesta scribit
 in ps. Torrete voluptatē tue potabis eos. De turpi.
 Li. Diuinus Plato estā maloz appellat voluptatē.
 Voluptuosus habitioem: et vehementiā significat et
 affectiōem: vt voluptuosus hō: qui perq̄ amat volu
 ptatē: voluptuosa res q̄ in se h̄ voluptatē: et plena
 est voluptatē: et q̄ voluptate afficiat: ille recipit: hec
 Volupe delectabile. Plau. in am. Nam q̄ (recipit.
 vos tranquillos video gaudeo: et volupe ē mihi. Ali
 oquin p voluptate ponitur.
 Voluptuarius a. um. quod voluptatē affert. Aug. lib.
 r. con. Et sepe incertū sit vtrum ad huc necessaria cor
 poris cura subsidii perat: an voluptaria cupiditatē
 fallacia ministeriū suppetat. Voluptarius homo qui
 se voluptati dat. Plau. in me. Voluptariū atq̄ pora
 tores maximi tū scyphante: et palpatores plurimi.
 Voluptabile gratum: voluptuosum. Plau. Volupta
 bile mihi cū aducentu tuo tulisti.
 Voluptia voluptatio dea habita est.
 Vola media pars manus siue pedis: a quo volo as. qd
 significat volas. i. pedes moueo. Cirs. lib. vj. Ille
 tantū prodire volando nam ad pedū volas retulit.
 Ad manus retulit Terē. Tix me cōtineo quin inuo
 lem in capillā. A volo sic compositū Inuolo: qd est
 rapio et susuroz et in vola abscondo.

Volua. Vide in dictione vulua.
 Volena pe. pro. galli appellant pyra bona et grandia
 eo q̄ palmā implent.
 Voluo is. ui. duarū syllabar volutū note significatiōis
 cuius cōposita sūt aduoluo. p agglomerō: cōuoluo: cir
 cūuoluo: deuoluo: euoluo: inuoluo: puoluo: reuoluo
 vt puolūt pedib: reuoluo: explico seu iterū voluo.
 Voluto as. pe. pro. sepe voluo: et aliq̄ mente voluo:
 et cōsitatione pquiro. Cirs. Id quidē ago et tacitus
 lycida meū ipse voluo.
 Volutabū penul. pro. locus vbi sues volutant. Cirs.
 Sepe volutabis pulso syluestrib: apoz Latratu
 Volubilis qui facile voluitur. (terrebia agens.
 Voluor vermis qui et conuoluolus et inuolutus dicit.
 Volumen penul. pro. a voluendo q̄ maiores nostri in
 libris arbor. i. codicibus scribebant: et libellos illos
 quo cōmodius cōplicabant. Ideoz volumina apel
 lata sunt libellis similia q̄ libris. Est em̄ volumen
 pars codicis. vt puta Detamozophoscos liber in q̄s
 decim volumina ferunt. Pl. Junio. Libri. ii. in. vj.
 volumina propter amplitudinē diuisi: quasi. vj. mi
 nores libros: vt sint volumina aliq̄to minora q̄ li
 bri. igitur volumen pars libri est: liber vō pro toto
 codice et pro volumine accipit: inde dicim̄ euoluere
 libros. i. aperire. lectitandi gratia: q̄ rem cōplicatā
 explicare: sicut reuolare rem velatā detegere.
 Volsella sunt instrumta ad pilos euellendos a corpe.
 Vomio is. ui. tum. eicio et proprie de cibo dicit: Quis
 ad alia transferat: inde vomitus. Idius composita
 sunt: Vomio extra vomo. Reuomio retro vel rursus
 vomo. Plini. lib. x. Simili modo aibus deuoratis
 solidis contēctione plurima et cetera ossa reuomunt.
 Vomere et vomere dicitur q̄ terrā vomat.
 Vomica penul. cor. a vomendo q̄ pus inde manet: vel
 q̄ qui habet id sanie reijciant: nā est tumor: excrescēt:
 siue grossities illa q̄ nascit in aliqua parte corporis
 sanie frequēter emittēs. Serenus. Sunt odio quos
 dira vomit natura timores vomica q̄s erit vel idē
 prima quedā hinc Plaut. Non infestiuiter vomica
 appellat crumēnā nimis refertā atq̄ tumentē cum
 ait in persa. Quid in hoc collo tibi tumer: respondet
 vomica est. Sumit et pro receptaculo et eadē simili
 tudine. Unde apud Pl. Lapis legitur vomis cuius
 vomica liquoris eterni argenti viuum appellat.
 Vomus. Laua et veritate obela vomice noiant.
 Vopiscus dicitur qui ex duob: pceptis vno abortu excluso
 ad partū legitimū ducit. Quo noie dicitur est histo
 ricus quidā qui de Imperatoribus scripsit.
 Voro as. cibū non cōfectū deglutio: hinc per trāslatiō
 nē vorare capis pro auide sumere: vñ voraces gulosi
 et voracitas gulostas. Cōposita Deuoro: de q̄ sup.
 Vorago penul. pro. barathrum dicitur q̄ in eā cadentia nō
 emergant: sed deuorari videant.
 Vorax. Vide in dictione verter.
 Voueo es. ui. tum. deo aliquid sancte pmitto: Lini. In
 re trepida. rū. vout salios fanaz pallor et palliozi.
 Huius cōpositū est Deuoueo: quod est destino: vñ
 et deuotū destinatū. Tar. Tu deuoro tibi ato vtere.
 Totū pmissio facta deo: sed q̄ ea valde desideram:
 que voto a deo poscūt: fit vt aliq̄ votiū p volūtate
 et desiderio sumat: vñ voti cōpōtē dicim̄ eū q̄ deside
 riū suū assecut: et. p voto succedere. i. p desiderio.
 Votiuus a. um. pe. pro. qd ex voto dari pmittit. Mōz.
 Pascit in vñm reditā votua iuueca. Totius verba
 dicimus quibus in factis votis vtimur et votiuas
 preces quibus aliqd cū voto poscimus. Pl. lib. vii.
 Ludis p salute dicit Augusti votiuus. Li. in ver. act.
 ii. ludos votiuos appellat q̄s vouerat. Mero. Vo
 tiuū tūc christiana erat pro noie dei gladio percussit
 Voto as. a quo fit aliud frequēta. votio as. votium

veteres dixerit quasi voto prohibitu. Plau. Non illu habere caulam r vorita dicere.

B Ante P

Vpupa auis cristis a capite erectibus galeata in fimo semper commorans.

B Ante R

Vrania penulti. cor. vna et mussis et apud nos celestis di. Quid. lib. v. fast. Excipit vrame fecere silicia cu. cte. ouppovo est cglu di: q viros eruditos in cglu tollit. Ozanos vero di quasi ozanos: vt inquit Am. lib. hera. ab opaco q sit visui peruii r minime den. sum: vt est aqua r terra.

Vrbs oppidu muro cinctum ab vno aratri curuatura: q antiqui iustis bobus tauro r vacca etrusco ritu in condendis vrbibus interiore aratro circuegebant sulcu intra que vrbē edificaret: hoc faciebāt religiois causa die auspicio: vt vrbs fossa muroq munita es. feret locu vñ terrā fodissent vocabāt. Virg. lib. iij. geor. Apta dies legit q menia signet aratro. Quidā ab orbe vrbē appellatā putant: q sulcus in orbe duce ret: nā ciuitates antique i orbe fiebāt. et ppie roma vrbs dicta ē p antonomasia cū cetera dicant opida. Est autē vrbs menia ipsa. Virg. Vrba antiqua fuit tyri tenuere coloni Carthago. Ciuitas coloni qui ciues dicunt. Apul. Qd omnis ciuitas adprobauit. Sed pfundit qñs q vrbs p ciuitate ponat Virg. Inuadit vrbē fomno vinoq sepulta. Et ciuitas pro vrbe. Sene. Cū plerasq ciuitates viderimus terre motu funditus collapsas. Ab vrbe fit suburbium et suburbani. Urbanus r vrbicus: sicut ab oppido opti vrbicula dimi. parua vrbs: que danus r oppidicus. citarella appellat.

Vrbicus a. um. qd ab vrbe pmet: sicut rusticus a. um. quod ad rus. Bel. Si qd aut posset remediū esse: vt ne tā assidue domo ronge arderent venū hercle dedidit sem res rusticas r vrbicas emisses. Sue. in aug. Ut feraciorē habilitoēqz annonē vrbe redderet.

Vrbanus a. um. idē qd vrbicus: vt vrbant mores: vrba na curia. Aliquī vrbant dī cultus/diſertus/facetus: hoc est qui in vrbis r sono r vsu. ppriū quendā pte se fert vrbs gestū r sumptā ex puerlatōe doctoz tacti tā eruditionē. Et differt a dicat: q dicat est cui sermo cū rifu aliqñe incessit. ideo Demosthenē vrbantū fuisse dicūt: dicatē negāt. Quādamodū autē vrbantū r dicatē hōies dicimus: ita vrbantū r dicatē sermonē. An vrbantitas r dicatitas tā de oratione q de hōie dicit. Ab vrbano suburbani r anteurbanū.

Vrbantim idē qd vrbane: hoc est modeste eleganter.

Vrumpo. Ego rusticam tangā: vrbantim nescio.

Vrceus vt Paulus iureconsult: ait est vas: quo aqua in vrbā infundit cuius dimi. est vicecolus.

Vrgeo ges. si. cogo/presso/impello. Virg. Imā sol. uunt latera atqz oculi stupor vger inertes. Et vrge re infiltrere. Lucil. Cede hostiū gnato vrgerē instant perimus. Itē tegere. Virg. Qui sopo semper atqz ingenti pondere teste vrgerēt. Itē accelerare: vt apud eundem. Tecte tegens tibi quā noctes festina diesqz vrgebā r tela curas: solabar aniles.

Vri boues agrestes: quos vulgus bubalos vocat: feri sunt r velocitate excellētes: cornua taurinis similia vt auctor est Soli. capacissima sunt a deo vri mēsis vicem prebeant poculo r. Quinētā Albertus magnus libro. viij. de animalibus scribit tantā esse vris in cornibus vastitatē ac robur vt hominē cū equo venissent. In germania peculiariter gignunt. vt Cel. et Plin. testant. Dicit vri octo Iapō opcop. ita montibus: qz in montibus esse consueuerūt.

Vrina a greco oupeuo meio: a quo oupo r vrbā dicitē

latini lotium a supino loti. Lo. tamē syllaba preter naturā primitiu corripit. Neqz solū p excremento porus: sed etiam pro generali spermate accipi solet. Plin. lib. viij. In cōtinē asine vterus genitale vrbā reddit: ni cogat in cursum verberibus a coitu.

Vrino as. siue vrino: pe. pro. qd est in aquā emergi et natādo emergere. Nā et vrū ita sterū deorsum est: vt redeat sursum. Vrinarē ergo qñ ad similitudinē vrinare. i. natare. Plin. lib. x. Eadē est causa: qz sub aq diu rane r pboce vinent. Vrbā vrinatores apud Car. qui in aquā mergunt. Callistratus Iurecōl. ap pellat eos qui merces e mari extrahūt: nauigij gratia iactatas. Vrbā dicit cōpositū Vrurino. Col. lib. ix. L. a. cus piscināqz sāt vt sint qd murinare possint aues.

Vrma. ppie vas aquarū: qd in aqua haurienda vrbat id ē mergit atqz emergit. Cuius dimi. est vrinula.

Vrmarium menia qdrata: q vrnas cū aqua postcas ibi potissimū haberēt in culina. Vrbā apud nos plurimi marmoreū faciūt: rō: amine p qd aqua effluat relicto: ac sup id escaria vasa epulis vincta per ancillas laudat. Est r vrbatū balnei ab vna vase aquario.

Vro is. vlli vltum ardeo: qd r de frigore di. Nā et frigus vut. Luca. Vrbeant mōtāna nives. Virg. Aut bozē penetrabile frigus adurat. Per trāllationem ponit pro cruciari. Virg. Aut atroz Juno. Vrinas cōposita sunt Aduro qd est circūro. Virg. Rapi diue potentia solis Arizor aut bozē penetrabile frigus adurat. Deuro/eturo/ comburo/peruro valde vro: a quo vrina. Inuro qd est adhibito igni fingo.

Vredo morbus herbar fructiqz arboriqz: qui in vrbō etiā carbūculus di: et in ceteri rubigo lata: planras: arborēqz adures. Interdū vredo signi. incendiū ac puritū. Plin. De vrbica pisce hoc tractu vrbatū exci Vropygiū r oropygiū ē angusta r vrbica sping (tat. ps siue vt Julii. Pollux inqz p bōndilis finis podicia emittit: qñ terminū pyge siue finis vrbicō: Gece oupo r vrbicō. Aristoteles lib. vltimo de partibus animalū: vt caudā quadrupedū vult esse ita volucrū vropygiū et eardū dōtatat que scillas alas habent: oropygiū ita dātū volucribus ad dirigēdos volat rus quādamodū nauigū temones.

Vrillus: animal ferum: a quo sunt diminutua vrillus: vrillus: et vrillus: et adiectiuū vrillus a. um. qd est ex vrilo: vt Laro vrilla.

Vrila semi. ab vrilus: est r sydus celeste: figurā habens simiē plaustrū. An antiqui grecorū amaram hoc est plaustrū dixerūt: nolūt quoqz a bobus iūctis septen triones appellarunt: id ē a. vrū. stellis ex quibz quall iūcti triones figurant. Sunt autē due vrile/ maior et minor/ quas greci ἀρκτοῦς vocant de quibz alibi.

Vrlica genus herbe ab vrledo q eius folia tacta cerv rime vrant. Quo etiā noie dicitur est piscis quidā q vrledinē tactu excitet. Constat si eque marē non admittant: et vrlica infricet natura libenter coitū pati. Scribit phisici vrlicā in cibis coctā vrbissimā esse lyeni: vrbis duricie: articularibz et podagricis morbis arterie nūsi ventrū distillationi stomacho. Decc pterea purgare vrlicā cūcere sanguinē nariū sistere: calculos rumpere: vnam repimere: grece autē ἀρκτο Vrium aratri curuatura: a quo (ΛΗΦΗ vrlica dicit, vrio as. qd est aratro desinio.

B Ante S

Vrta cū accentu in pe. lacine essentia siue substantia di. Aug. in dial. Vrta est ppie et pncipaliter dicta que neqz in subiecto neqz de subiecto significat: vt est bic hō vel bic equus. Vrta dicunt vrbē genus r species id ē aial r hō: qz soli indicēt primū: Et siqz nolūt vel nesciat dicere: Socrates dicit aial vt hominē. i. genū vel specie quibus dicit quid sit Socrates agnoscit.